

cechy narzędzia połowowego, praktyki połowowe i właściwości ekosystemu, Komisja uważa, że wyłączenia te należy zawrzeć w niniejszym rozporządzeniu. Państwa członkowskie powinny przedstawić dodatkowe dane w celu umożliwienia STECF dalszej oceny wskaźnika przeżywalności homarca złowionego przy użyciu wspomnianych włoków, a Komisji – dokonania przeglądu stosownego wyłączenia po roku 2016.

- (7) Wspólna rekomendacja obejmuje pięć wyłączeń *de minimis* z obowiązku wyładunku w odniesieniu do niektórych połowów i do pewnego poziomu. Dowody dostarczone przez państwa członkowskie zostały zweryfikowane przez STECF, który w zasadzie stwierdził, że wspólna rekomendacja, poparta w niektórych przypadkach jakościową oceną kosztów, zawiera uzasadnione argumenty, że dalsze ulepszenia w zakresie selektywności są trudne do osiągnięcia lub powodowałyby nieproporcjonalne koszty związane z postępowaniem z przypadkowymi połowami. Wobec braku odmiennych informacji naukowych należy ustanowić wyłączenia *de minimis* zgodnie z udziałami procentowymi zaproponowanymi we wspólnej rekomendacji i na poziomie nieprzekraczającym limitów wyznaczonych w art. 15 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (8) Wyłączenie *de minimis* proponowane we wspólnej rekomendacji dotyczącej soli i plamiaka razem, w maksymalnej wysokości 2 % całkowitych rocznych połowów homarca, soli i plamiaka w połowach homarca przez statki używające włoków dennych z kratownicą sortującą według gatunków, w rejonie ICES IIIa, opiera się na fakcie, iż zwiększenie selektywności jest bardzo trudne do osiągnięcia. STECF stwierdził, że przedstawione informacje wystarczają do uzasadnienia wnioskowanego wyłączenia. Dlatego też wyłączenie to należy uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.
- (9) Wyłączenie *de minimis* proponowane we wspólnej rekomendacji dotyczącej soli, w maksymalnej wysokości 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające drygawic i sieci skrzelowych w rejonie ICES IIIa, podobszarze IV oraz wodach Unii rejonu ICES IIa opiera się na fakcie, iż zwiększenie selektywności jest bardzo trudne do osiągnięcia. STECF stwierdził, że przedstawione informacje wystarczają do uzasadnienia wnioskowanego wyłączenia. Dlatego też wyłączenie to należy uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.
- (10) Wyłączenie *de minimis* proponowane we wspólnej rekomendacji dla soli mniejszej niż 19 cm, w maksymalnej wysokości 3,7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki wykorzystujące włoki rozprzowe o rozmiarze oczek 80-90 mm w podobszarze ICES IV na południe od 55/56° N, opiera się na fakcie, iż zwiększenie selektywności jest bardzo trudne do osiągnięcia i że istnieją dane ilościowe potwierdzające nieproporcjonalne koszty postępowania z przypadkowymi połowami. Komisja uważa, że należy wyłączenie to uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu. Państwa członkowskie powinny przedstawić dodatkowe dane dotyczące odpowiednich kosztów, w celu umożliwienia Komisji dokonania przeglądu tego wyłączenia po 2016 r.
- (11) Wyłączenie *de minimis* proponowane we wspólnej rekomendacji dotyczącej soli, w maksymalnej wysokości 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające włoków rozprzowych o zwiększonej selektywności w podobszarze ICES IV opiera się na fakcie, iż zwiększenie selektywności jest bardzo trudne do osiągnięcia. STECF stwierdził, że przedstawione informacje wystarczają do uzasadnienia wnioskowanego wyłączenia. Dlatego też wyłączenie to należy uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.
- (12) Wyłączenie *de minimis* proponowane we wspólnej rekomendacji dla homarca mniejszego niż minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony, w maksymalnej wysokości 6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające niektórych włoków dennych w podobszarze ICES IV oraz wodach Unii rejonu ICES IIa, opiera się na fakcie, że istnieją dane ilościowe potwierdzające nieproporcjonalne koszty postępowania z przypadkowymi połowami i usuwania ich. STECF stwierdził, że przedstawione informacje wystarczają do uzasadnienia wnioskowanego wyłączenia. Dlatego też wyłączenie to należy uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.
- (13) Artykuł 18a rozporządzenia (WE) nr 850/98 upoważnia Komisję do ustalenia, do celów przyjęcia planów odrzutów dla gatunków objętych obowiązkiem wyładunku, minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony (MCRS) w celu zapewnienia ochrony niedojrzałych organizmów morskich. MCRS mogą, w stosownych przypadkach, stanowić odstępstwo od rozmiarów ustalonych w załączniku XII do tego rozporządzenia. MCRS określony dla homarca w wymienionym w załączniku XII wynosi obecnie 130 cm. Dowody naukowe zweryfikowane przez STECF przemawiają za ustaleniem MCRS dla homarca na 105 cm. W szczególności STECF stwierdził, że proponowane MCRS przewyższa średni rozmiar osobników dojrzałych, a co za tym idzie, że ryzyko wynikające ze zmniejszenia MCRS w rejonie ICES IIIa, jest dla tej populacji niewielkie.

- (14) Plany w zakresie odrzutów mogą obejmować również środki techniczne dotyczące połowów lub gatunków objętych obowiązkiem wyładunku. W celu zwiększenia selektywności narzędzi połowowych i zmniejszenia przypadkowych połowów w cieśninie Skagerrak należy wprowadzić szereg środków technicznych, które zostały uzgodnione między Unią a Norwegią w latach 2011 ⁽¹⁾ i 2012 ⁽²⁾.
- (15) W celu zapewnienia właściwej kontroli należy ustanowić określone wymogi dla państw członkowskich dotyczące sporządzania wykazów statków objętych niniejszym rozporządzeniem.
- (16) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu, ponieważ środki w nim przewidziane wywierają bezpośredni wpływ na planowanie okresu połowowego dla statków Unii i powiązaną z nim działalność gospodarczą. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r. w celu zapewnienia zgodności z ramami czasowymi określonymi w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Zgodnie z art. 15 ust. 6 tego rozporządzenia niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie przez okres nie dłuższy niż jeden rok,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie określa szczegółowe informacje dotyczące wdrożenia obowiązku wyładunku przewidzianego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w Morzu Północnym i wodach Unii rejonu ICES IIa, który to stosuje się do połowów określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność

- Wyłączenie z obowiązku wyładunku, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w odniesieniu do gatunków, co do których dowody naukowe wykazują wysokie wskaźniki przeżycia, ma zastosowanie do następujących rodzajów połowów homarca:
 - połowy koszami (FPO);
 - połowy w rejonie ICES IIIa przy użyciu włoków dennych (OTB, TBN) o rozmiarze oczek wynoszącym co najmniej 70 mm, wyposażonych w kratownicę sortującą według gatunków o rozstawie prętów maksymalnie 35 mm; oraz
 - połowy w rejonie ICES IIIa przy użyciu włoków dennych (OTB, TBN) o rozmiarze oczek wynoszącym co najmniej 90 mm, wyposażonych w górny płat o rozmiarze oczek co najmniej 270 mm (oczka romboidalne) lub o rozmiarze oczek co najmniej 140 mm (oczka kwadratowe).
- Homarca złowionego w przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), uwalnia się natychmiast w obszarze, w którym dokonano połowu.
- Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu Morzem Północnym przedstawiają Komisji do dnia 30 kwietnia 2016 r. dodatkowe informacje naukowe potwierdzające wyłączenie określone w ust. 1 lit. b).

⁽¹⁾ Protokół konsultacji między Norwegią a Unią Europejską w sprawie regulacji połowów w cieśninach Skagerrak i Kattegat na 2012 r.

⁽²⁾ Protokół konsultacji między Unią Europejską a Norwegią w sprawie środków w zakresie realizacji zakazu odrzutów i środków kontroli w obszarze cieśniny Skagerrak z dnia 4 lipca 2012 r.

Artykuł 3

Wyłączenia de minimis

1. W drodze odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 następujące ilości mogą zostać odrzucone:
 - a) w odniesieniu do soli i plamiaka razem – maksymalnie 2 % całkowitych rocznych połowów homarca, soli i plamiaka w połowie homarca przez statki używające włoków dennych (OTB, TBN) o rozmiarze oczek sieci co najmniej 70 mm, wyposażone w kratownicę sortującą według gatunków o rozstawie prętów wynoszącym maksymalnie 35 mm, w rejonie ICES IIIa;
 - b) w odniesieniu do soli – maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające sieci skrzelowych i sieci trójściennych (GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF) w rejonie ICES IIIa, podobszarze IV oraz wodach Unii rejonu ICES IIa;
 - c) w odniesieniu do soli mniejszej niż 19 cm – maksymalnie 3,7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające włoków rozprzowych (TBB) o rozmiarze oczek sieci 80–90 mm, w południowej części Morza Północnego (podobszar ICES IV na południe od 55/56° N);
 - d) w odniesieniu do soli poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony – maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające włoków rozprzowych (TBB) o rozmiarze oczek sieci 80–119 mm ze zwiększonym rozmiarem oczek sieci na przedłużeniu włoka rozprzowego, w podobszarze ICES IV;
 - e) w odniesieniu do homarca poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony – maksymalnie 6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające włoków rozprzowych (OTB, TBN, OTT, TB) o rozmiarze oczek sieci 80–99 mm, w podobszarze ICES IV i wodach Unii rejonu ICES IIa.
2. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu Morzem Północnym przedstawiają Komisji do dnia 30 kwietnia 2016 r. dodatkowe informacje naukowe potwierdzające wyłączenie określone w ust. 1 lit. c).

Artykuł 4

Minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony

W drodze odstępstwa od minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony ustanowionych w załączniku XII do rozporządzenia (WE) nr 850/98 oraz do celów niniejszego rozporządzenia, minimalny rozmiar odniesienia homarca do celów ochrony w rejonie ICES IIIa, jest następujący:

- a) całkowita długość 105 mm;
- b) długość pancerza 32 mm.

Artykuł 5

Szczegółowe środki techniczne w cieśninie Skagerrak

1. Zabrania się posiadania na statku lub używania jakiegokolwiek włoka, niewodu duńskiego, włoka rozprzowego lub podobnej sieci ciągnionej o rozmiarze oczek mniejszym niż 120 mm.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1, włoki o rozmiarze oczek worka włoka wynoszącym co najmniej 90 mm mogą być używane, pod warunkiem że są one wyposażone w:
 - a) okno sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze co najmniej 140 mm;
 - b) płat z oczkami rombowymi o rozmiarze co najmniej 270 mm, umieszczony w czteropanelowym oknie i o krawędzi zamontowanej w porządku: trzy oczka o rozmiarze 90 mm na jedno oczko o rozmiarze 270 mm; lub

c) kratownicę sortującą, której rozstaw prętów nie przekracza 35 mm.

Odstępstwo przewidziane w akapicie pierwszym lit. a) i b) stosuje się, pod warunkiem że panel włoka:

- ma długość co najmniej 3 metry,
- umieszczony jest nie więcej niż 4 metry od sznurówki, oraz
- odpowiada całej szerokości górnego płata włoka (tj. od krawędzi do obrębu tkaniny sieciowej).

3. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1, można stosować również następujące włoki:

- a) włoki z workiem włoka z oczkami kwadratowymi o rozmiarze co najmniej 70 mm oczka, wyposażonym w kratownicę sortującą o rozstawie prętów nie więcej niż 35;
- b) włoki o minimalnym rozmiarze oczek mniejszym niż 70 mm przy połowach gatunków pelagicznych lub przemysłowych, pod warunkiem że połowy zawierają więcej niż 80 % jednego lub większej liczby gatunków pelagicznych lub przemysłowych;
- c) włoki z workiem włoka o rozmiarze oczek co najmniej 35 mm przy połowach gatunku *Pandalus*, pod warunkiem że jest wyposażony w kratownicę sortującą o maksymalnym rozstawie prętów 19 mm.

4. Urządzenie do zatrzymywania ryb może być stosowane podczas połowów gatunku *Pandalus* zgodnie z ust. 3 lit. c), pod warunkiem istnienia odpowiednich uprawnień do połowów do pokrycia przyłówów i pod warunkiem że urządzenie to:

- jest skonstruowane tak, że minimalny rozmiar oczek kwadratowych górnego płata wynosi 120 mm,
- ma długość co najmniej 3 metry, oraz
- jest co najmniej równe szerokości kratownicy sortującej.

Artykuł 6

Wykaz statków

Państwa członkowskie określają, zgodnie z kryteriami ustanowionymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia, statki podlegające obowiązkowi wyładunku w odniesieniu do każdego rodzaju połowów.

Do dnia 31 grudnia 2015 r. państwa członkowskie przedkładają Komisji i pozostałym państwom członkowskim, za pośrednictwem bezpiecznej unijnej strony internetowej służącej kontroli, wykazy wszystkich statków ukierunkowanych na połowy czarniaka, zgodnie z definicją w załączniku, sporządzone na podstawie akapitu pierwszego. Państwa członkowskie aktualizują te wykazy.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.

Jednakże art. 6 stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Połowy podlegające obowiązkowi wyładunku

Narzędzie połowowe ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Rozmiar oczka sieci	Oдноśne gatunki:
Włoki: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	> 100 mm	Wszystkie połowy czarniaka (jeżeli złowione przez statek ukierunkowany na połowy czarniaka ⁽³⁾), gładzicy, plamiaka. Wszystkie przyłowy krewetki północnej.
Włoki: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	W podobszarze ICES IV oraz wodach Unii rejonu ICES IIa: 80–99 mm	We wszystkich obszarach, wszystkie połowy homarca i soli ⁽⁴⁾ . Wszystkie przyłowy krewetki północnej.
	W rejonie ICES IIIa: 70–99 mm	W rejonie ICES IIIa: wszystkie połowy plamiaka.
Włoki: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	32–69 mm	Wszystkie połowy krewetki północnej.
Włoki rozprzowe: TBB	> 120 mm	Wszystkie połowy gładzicy. Wszystkie przyłowy krewetki północnej.
Włoki rozprzowe: TBB	80–119 mm	Wszystkie połowy soli. Wszystkie przyłowy krewetki północnej.
Sieci skrzelowe, sieci trójścienne i sieci oplatające: GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF		Wszystkie połowy soli. Wszystkie przyłowy krewetki północnej.
Haki i liny: LLS, LLD, LL, LTL, LX, LHP, LHM		Wszystkie połowy morszczuka. Wszystkie przyłowy krewetki północnej.
Pułapki: FPO, FIX, FYK, FPN		Wszystkie połowy homarca. Wszystkie przyłowy krewetki północnej.

(1) Kody narzędzi połowowych stosowane w niniejszej tabeli odnoszą się do kodów w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa

(2) W odniesieniu do statków, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów, kody narzędzi połowowych stosowanych w tej tabeli odnoszą się do kodów klasyfikacji narzędzi połowowych FAO.

(3) Statki są traktowane jako ukierunkowane na połowy czarniaka, jeżeli, używając włoków o rozmiarze oczek ≥ 100 mm, osiągają średnie roczne wyładunki czarniaka wynoszące ≥ 50 % masy wszystkich wyładunków dokonywanych przez statki zarówno w UE, jak i państwie trzecim basenu Morza Północnego w okresie $x - 4$ do $x - 2$, gdzie x oznacza rok stosowania; tj. lata 2012–2014 dla 2016 r. oraz lata 2013–2015 dla 2017 r.

(4) Z wyjątkiem rejonu ICES IIIa, jeżeli połowiąją włokami o rozmiarze oczka wynoszącym co najmniej 90 mm, wyposażonymi w górny płat o rozmiarze oczek co najmniej 270 mm (oczka romboidalne) lub o rozmiarze oczek co najmniej 140 mm (oczka kwadratowe) lub w okno sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze oczek 120 mm, umieszczone w odległości 6–9 metrów od worka włoka.